

SINTEZA OBSERVAȚIILOR
la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și
Reglementare în Comunicații privind regimul de autorizare generală pentru
furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice

Furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice se realizează în condițiile regimului de autorizare generală adoptat de autoritatea de reglementare, regim juridic care stabilește drepturile și obligațiile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice, în urma notificării intenției de a presta astfel de activități, în condițiile stabilite prin cadrul de reglementare în vigoare.

Conform prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea de reglementare, respectând principiile transparenței, nediscriminării, proporționalității și obiectivității, elaborează și actualizează autorizația generală pentru toate categoriile de rețele și servicii de comunicații electronice, stabilește condițiile în care acestea pot fi furnizate (procedura de autorizare, suspendare și retragere a dreptului de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice), determinând totodată drepturile și obligațiile care incumbă furnizorilor pentru fiecare categorie de rețea sau de serviciu de comunicații electronice.

În calitate de autoritate de reglementare, ANCOM a propus prin proiectul de decizie supus consultării publice, unele măsuri ce urmăresc atât eficientizarea procedurii de autorizare și clarificarea regimului de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, cât și adaptarea normelor în vigoare la evoluția legislației naționale și comunitare.

Perioada de consultare pentru proiectul deciziei președintelui ANCOM privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, publicat pe pagina de internet a ANCOM la data de 10 februarie 2010, a expirat la data de 12 martie 2010.

În conformitate cu prevederile art. 50 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, ANCOM are obligația de a publica, pe pagina sa de internet, un material de sinteză a observațiilor primite cu privire la măsurile supuse consultării, care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

Observațiile primite de către ANCOM în cursul perioadei de consultare se referă, în principal, la următoarele aspecte:

1. Documentele anexate la formularul-tip al notificării – „dovada calității de reprezentant legal al solicitantului, a persoanei menționate în formularul tip al notificării, în copie” - art. 5 alin. (1) lit. c).

Dispozițiile prevăzute la art. 5 alin (1) lit. c) din proiectul de decizie constituie regula în domeniul reprezentării comerciale, prin art. 5 alin. (4) Autoritatea reglementând și acele situații excepționale, în care reprezentantul legal delegează o parte sau toate atribuțiile sale unei terțe persoane. Astfel, aceste dispoziții legale se aplică alternativ, și nu cumulativ, în funcție de situația de fapt existentă la momentul transmiterii formularului-tip al notificării către ANCOM. Prevederile art. 5 alin. (4) referitoare la reprezentantul convențional al solicitantului nu se aplică doar persoanelor române ce au calitatea de comerciant, ci și persoanelor juridice române care nu au calitatea de comerciant, precum și persoanelor străine cu sediul principal în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice în România, în condițiile dreptului de stabilire, și solicitanților persoane străine cu sediul principal într-un stat terț.

Dovada calității de reprezentant a persoanei din formularul-tip al notificării, când aceasta este alta decât reprezentantul legal al solicitantului (așa cum rezultă din actul constitutiv/certificatul constatator) poate fi făcută prin orice document prin care să fie exprimată expres conferirea atribuțiilor de reprezentare și angajare a solicitantului către persoana prevăzută în formularul-tip (ex: procură, mandat, împuternicire, etc.) cu respectarea dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Obținerea dreptului de furnizare a rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice de către persoanele străine având sediul principal în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European.

Potrivit art. 57 teza (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene „*Fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului privind dreptul de stabilire, prestatorul poate, în vederea executării prestației, să își desfășoare temporar activitatea în statul membru în care prestează serviciul, în aceleași condiții care sunt impuse de acest stat propriilor resortisanți.*” Prin urmare, libertatea de a presta servicii a unui furnizor de servicii dintr-un stat membru pe teritoriul unui alt stat membru se aplică doar în ceea ce privește prestarea cu caracter temporar a unor servicii pe teritoriul acestui stat. După cum rezultă din jurisprudența Curții Europene de Justiție, **natura temporară a furnizării serviciului trebuie apreciată nu doar în funcție de durata furnizării serviciilor, ci și în funcție de regularitatea, periodicitatea și continuitatea furnizării acestora.** În aceste condiții, aprecierea caracterului temporar al furnizării rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice se face de către ANCOM, pentru fiecare caz în parte, având în vedere modalitatea concretă în care se intenționează furnizarea rețelelor sau serviciilor.

Astfel, un furnizor de servicii de comunicații electronice străin *poate furniza*, cu caracter temporar, rețele sau servicii de comunicații electronice destinate publicului pe teritoriul României, în condițiile libertății de a presta servicii, solicitanții având doar obligația de a transmite ANCOM o notificare conținând anumite date de contact (adresă și persoană de contact) cu privire la furnizarea rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice, fără a fi necesară stabilirea pe teritoriul României, prin înființarea unor sedii secundare, precum filiale, sucursale sau agenții.

În cazul intenției de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice în mod stabil și continuu (pe o perioadă nedeterminată), persoanelor dintr-un stat membru li se aplică dreptul

de stabilire în alt stat membru, adică dreptul de a furniza servicii pe teritoriul unui alt stat membru, prin intermediul stabilirii secundare – adică al înființării unor sedii secundare, precum filiale, sucursale, agenții, etc. În consecință, solicitanții persoane străine cu sediul principal în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European trebuie să facă dovada înregistrării în România, în condițiile legilor în vigoare.

Astfel, potrivit art. 44 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 *„Societățile comerciale străine pot înființa în România, cu respectarea legii române, filiale, precum și sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte sedii secundare, dacă acest drept le este recunoscut de legea statutului lor organic”*, iar în conformitate cu art. 1 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Comercianții, înainte de începerea comerțului, precum și alte persoane fizice sau juridice, prevăzute în mod expres de lege, înainte de începerea activității acestora, au obligația să ceară înmatricularea în registrul comerțului [...]”*. În aceste condiții, opțiunea pentru una din formele de stabilire secundară în România aparține respectivului solicitant, în limitele stabilite de legea română în domeniu și de legislația statului în care își are sediul principal.

Când un solicitant intenționează să furnizeze cu caracter permanent rețele sau servicii de comunicații electronice prin intermediul unui sediu secundar fără personalitate juridică (cum ar fi ex. sucursala înregistrată în România) atașat documentelor enumerate la lit. a) - e) va transmite și documentele societății-mamă, în copie și respectiv în traducere (autorizată).

3. Necesitatea ștampilării documentelor depuse la ANCOM

Ștampila persoanelor juridice conținând unele elemente de identificare ale acesteia asigură o verificare suplimentară a identității acesteia și a corelației dintre persoana fizică semnatară și persoana juridică reprezentată. Aceasta constituie o dovadă că documentele provin de la persoana juridică în cauză (aceasta fiind confecționată pe baza certificatului de înregistrare cuprinzând codul unic de înregistrare), și certifică totodată semnătura reprezentantului solicitantului.

În unele state, deținerea și utilizarea ștampilei în cazul persoanelor juridice nu este impusă prin legislația statului respectiv, alături de semnătura reprezentantului persoanei juridice. Considerăm că documente neștampilate depuse la ANCOM de către solicitanți pot fi întâlnite doar în cazul persoanelor juridice străine care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice în România cu caracter temporar (și nu utilizează ștampile potrivit legislației statului în care sunt stabiliți).

În ceea ce privește folosirea ștampilei de către persoanele juridice române sau persoanele juridice străine înregistrate în România, Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale nu prevede în mod expres obligativitatea utilizării ștampilei de către aceste persoane. Totuși, din unele acte normative, precum și din jurisprudența în materie comercială rezultă obligația persoanelor juridice de a deține și utiliza ștampila. Spre exemplu, conform art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare: *„contestația se formulează în scris și va cuprinde: (...) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice”*.

4. Transmiterea informării privind modificarea datelor cuprinse în formularul-tip al notificării

Pentru modificarea actului constitutiv, prevederile legale în vigoare impun înregistrarea în registrul comerțului și publicarea actului modificator, după supunerea acestuia controlului de

legalitate. Conform art. 6 alin. (3) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, *„înregistrările în Registrul Comerțului se fac în baza unei încheieri a judecătorului delegat sau a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile când legea prevede altfel”*, iar, potrivit art. 7, *„prin efectuarea înregistrării în Registrul Comerțului se asigură opozabilitatea actelor înregistrate față de terți”*.

În consecință, atunci când modificările din formularul-tip al notificării privesc datele de identificare ale furnizorului ori datele reprezentantului legal al acestuia, termenul de 10 zile impus prin proiectul deciziei va curge de la data înregistrării acestora în Registrul Comerțului, când au devenit opozabile terților.

5. Clarificarea prevederilor art. 10 alin. (6) referitoare la dobândirea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice în calitate de *succesorii universali* ori cu titlu universal¹.

Calitatea de furnizor de rețele sau/și de servicii de comunicații electronice presupune dobândirea de drepturi, dar și de obligații specifice prevăzute de autorizația generală pentru tipurile de rețele sau de servicii de comunicații electronice indicate în notificare.

Succesorii universali și succesorii cu titlu universal au vocație asupra patrimoniului, deci asupra unei universalități de drepturi și de obligații. Așadar, succesorii universali și cei cu titlu universal dobândesc atât drepturile cât și obligațiile ce au aparținut furnizorilor persoane juridice reorganizate și care și-au încetat existența, ca o consecință a fuziunii sau în orice alt mod care să permită transmiterea în tot sau în parte a patrimoniului.

În schimb, succesorii cu titlu particular² nu dobândesc un patrimoniu sau o fracțiune din patrimoniul persoanei care și-a încetat existența, ci doar unul sau mai multe drepturi sau bunuri determinate. În consecință, deoarece calitatea de furnizor de rețele sau/și servicii de comunicații electronice presupune nu doar drepturi, ci și obligații specifice (identificate în autorizația generală) considerăm că această calitate nu poate fi transmisă unui succesor cu titlu particular.

Din dispozițiile art. 8 alin. (6) coroborate cu cele ale art. 10 alin. (6) din proiectul deciziei rezultă fără echivoc faptul că dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice nu poate fi transmis cu titlu particular, ci doar cu titlu universal sau către succesorii universali.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (6) din proiectul deciziei, dreptul de furniza rețele sau/și servicii de comunicații electronice poate fi dobândit *„în orice alt mod”* prin care ar putea fi transmise atât drepturile, cât și obligațiile ce incumbă furnizorului.

6. Drepturile și obligațiile persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) și (2) din proiectul deciziei

Având în vedere cadrul legal în vigoare în domeniul comunicațiilor electronice, atât la nivel național cât și european, precum și necesitatea asigurării unei interpretări exacte și unitare referitoare la persoanele cărora le incumbă obligația notificării intenției de a furniza rețele sau/și

¹ *Succesorii universali și succesorii cu titlu universal* sunt acele persoane care au dobândit, în tot sau în parte, patrimoniul – privit ca universalitate de drepturi și obligații, succesorul universal având vocația la întregul patrimoniu, iar succesorul cu titlu universal având vocația la o fracțiune matematică din patrimoniu.

² *Succesorii cu titlu particular* sunt acele persoane care dobândesc un anumit drept, un drept care e privit în mod de sine stătător, ci nu ca parte componentă a unui patrimoniu.

servicii de comunicații electronice, prin proiectul de decizie sunt identificate în mod expres persoanele cărora le revine obligația notificării, persoanele care nu au această obligație, însă li se aplică drepturile și obligațiile specifice prevăzute de autorizația generală, precum și persoanele care nu sunt supuse regimului de autorizare generală.

Persoanele care intenționează să furnizeze rețele de comunicații electronice prin intermediul frecvențelor radio alocate în scopul unor transmisii cu caracter experimental sau ocazional, precum și persoanele străine cu sediul principal în alte state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European care intenționează să furnizeze servicii de comunicații electronice mobile la bordul navelor și aeronavelor înmatriculate în aceste state nu au obligația completării și transmiterii notificării, însă le sunt aplicabile drepturile și obligațiile prevăzute în regimul de autorizare generală.

7. Oportunitatea amplasării „echipamentelor de telefonie GSM pe imobile de locuințe, școli și spitale”

Dreptul de acces pe proprietăți în vederea instalării, întreținerii, înlocuirii sau mutării elementelor rețelelor de comunicații electronice de către furnizorii de rețele de comunicații electronice este reglementat, în prezent, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, capitolul IV – „Dreptul de acces pe proprietăți”.

Conform prevederilor art. 23 din acest act normativ, furnizorii beneficiază de dreptul de acces pe proprietatea publică sau privată în baza acordului părților sau prin hotărâre judecătorească, doar în condițiile în care *imobilele nu ar fi afectate sau ar fi afectate într-o măsură nesemnificativă prin efectuarea lucrărilor de instalare, de întreținere, înlocuire și de mutare a oricăror elemente ale rețelelor de comunicații electronice și atunci când efectuarea lucrărilor în cauză nu este de natură să contravină cerințelor specifice de urbanism sau de amenajare a teritoriului ori celor privind protecția mediului, a sănătății sau a ordinii publice, pe care trebuie să le respecte activitățile ce se desfășoară pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză.*

8. Obligația furnizorilor înscriși în Registrul public al furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice de a completa și transmite ANCOM o nouă notificare

Ca urmare a reclasificării rețelelor și a serviciilor de comunicații în formularul-tip al notificării (anexa nr.2) în funcție de categoriile de rețele și/sau de servicii de comunicații electronice pe care intenționează să le furnizeze solicitantul/furnizorul, toți furnizorii autorizați în conformitate cu Decizia președintelui ANRC nr.1333/2003 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, cu completările ulterioare, au obligația, ca până la data de 31 decembrie 2010, să completeze și să transmită ANCOM formularul-tip al notificării (anexa nr.2) însoțit de fișa de descriere a rețelelor și serviciilor (anexa nr.3), precum și, doar atunci când este cazul, documentele care să ateste modificarea datelor de identificare a furnizorului ori a datelor reprezentantului legal al acestuia, sub sancțiunea încetării dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice în cazul nerespectării condițiilor și termenului impuse.

Până la data de 31 decembrie 2010, ANCOM va informa furnizorii cu privire la obligația retransmiterii notificării.

Impunerea acestei obligații a fost necesară, în principal, în urma defalcării rețelelor și serviciilor de comunicații electronice în mai multe categorii. Doar furnizorilor care nu vor

transmite până la data prevăzută o nouă notificare le va înceta dreptul de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice.

9. Clarificarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. e) din proiectul deciziei

Având în vedere anumite situații cu care se confruntă Autoritatea ca urmare a imposibilității comunicării cu anumiți furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice, prin proiectul de decizie a fost stabilit un nou caz de încetare a dreptului de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice, respectiv *„dacă în mod repetat nu este posibilă comunicarea documentelor de către ANCOM la adresa indicată de furnizor în notificare”*.

Aceste dispoziții legale sunt aplicabile în cazul unor încercări succesive de comunicare a documentelor de către ANCOM, vizând, în principiu trei încercări de comunicări succesive nereușite, la adresa indicată de respectivul furnizor în notificare, cu eventualele modificări comunicate ulterior ANCOM în condițiile art. 10 din proiectul deciziei.

10. Încetarea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de intrare în faliment

Stabilirea datei intrării în faliment ca moment al încetării dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice a avut în vedere dificultățile practice întâmpinate de ANCOM în ceea ce privește obținerea informațiilor necesare stabilirii datei exacte de încetare a dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice, precum și evitarea emiterii și după acest moment a titlurilor de creanță pentru plata tarifului de monitorizare. Potrivit art. 107 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, prin hotărârea judecătorească prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul sindic va pronunța dizolvarea debitorului, ridicând dreptul de administrare al acestuia, fapt ce va face imposibilă furnizarea în continuare a rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice și, în consecință, respectivul furnizor nu va mai putea exercita drepturile și respecta obligațiile prevăzute în Autorizația generală.

11. Obligații de informare – informațiile cu caracter “confidențial” transmise ANCOM

Respectarea principiului confidențialității în relațiile dintre autoritățile publice și persoanele fizice sau juridice garantează protejarea secretului comercial și a datelor personale, precum și a drepturilor de proprietate intelectuală sau industrială. Efectele respectării principiului confidențialității de către autoritățile publice sunt evitarea actelor de concurență neloială și a prejudiciilor care pot decurge din acestea, precum și încurajarea transparenței sectorului privat față de instituțiile publice. În acest sens, prin legislația specifică diferitelor sectoare de activitate au fost stabilite anumite dispoziții legale menite să asigure garantarea acestor principii.

Și în legislația primară din domeniul comunicațiilor electronice au fost stabilite anumite dispoziții legale în acest sens. Astfel potrivit prevederilor art. 60 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, *„Orice persoană care utilizează sau divulgă, în alte scopuri decât cele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, documente sau informații cu caracter de secret profesional, primite ori de care a luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, răspunde potrivit legii penale, putând fi obligată și la repararea prejudiciului cauzat.”*

Aceste dispoziții stabilesc în sarcina personalului ANCOM obligația de nedivulgare a unor documente sau informații legate de atribuțiile de serviciu, în alte scopuri decât cele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002. Așadar, din interpretarea per a contrario a acestui articol rezultă că dacă informațiile sunt utilizate sau divulgate în vederea realizării atribuțiilor, obiectivelor sau funcțiilor ANCOM, sau în vederea realizării altor scopuri prevăzute de lege, persoanei care le-a divulgat sau utilizat nu i se aplică prevederile art. 60 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002. Având în vedere că grupul informațiilor sau documentelor ce sunt utilizate în vederea realizării atribuțiilor ANCOM este extrem de larg, nu este posibilă identificarea și reglementarea expresă a tuturor situațiilor care intră sub incidența acestor dispoziții legale.

Totuși, dacă se constată încălcarea prevederilor art. 60 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, sancțiunile pot fi de ordin penal și civil.

De asemenea, precizăm faptul că Directiva 2002/21/EC din 7 martie 2002 privind cadrul general de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru) face trimitere la legislația națională și comunitară în ceea ce privește standardele de protecție a confidențialității comerciale și accesul la informațiile de interes public. Potrivit prevederilor art. 5 alin. (3) și (4) din Directiva-cadru:

„(3) Dacă o autoritate națională de reglementare consideră că informațiile sunt confidențiale conform reglementărilor comunitare și naționale privind confidențialitatea comercială, Comisia și autoritățile naționale de reglementare în cauză vor asigura confidențialitatea acestora.

(4) Statele membre vor asigura că, acționând în conformitate cu reglementările naționale privind accesul public la informații și cu respectarea reglementărilor comunitare și naționale privind confidențialitatea comercială, autoritățile naționale de reglementare publică informațiile care contribuie la caracterul deschis și concurențial al pieței.”

Având în vedere reglementările cuprinse în cadrul legal comunitar, rezultă că prevederile din legislația națională din domeniul comunicațiilor electronice, în legătură cu regimul informațiilor transmise de furnizori, trebuie interpretate în strânsă legătură cu dispozițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 544/2001, *„Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României.”* Sunt considerate informații de interes public orice informații care privesc activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informațiilor. Totodată, potrivit prevederilor art. 3 din Legea nr. 182/2002, *„Nicio prevedere a prezentei legi nu va putea fi interpretată în sensul limitării accesului la informațiile de interes public sau al ignorării Constituției, a Declarației Universale a Drepturilor Omului, a pactelor și a celorlalte tratate la care România este parte, referitoare la dreptul de a primi și răspândi informații.”*, iar potrivit prevederilor art. 33 din același act normativ, *„Este interzisă clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public sau personal, pentru favorizarea ori acoperirea eludării legii sau obstrucționarea justiției.”*

Așadar, încadrarea anumitor informații în categoria informațiilor secrete de serviciu se face doar în cazul în care acestea nu reprezintă informații de interes public.

În mod obișnuit, ANCOM tratează ca fiind confidențiale informațiile cu caracter comercial, precum și alte categorii de informații. Ținând cont de specificul atribuțiilor ANCOM, informațiile transmise de furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice s-ar putea încadra, în anumite condiții, în mod special în categoriile exceptate prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 544/2001: informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală sau industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii, și informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii. Potrivit prevederilor art. 1¹ lit. b) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, este considerată secret comercial *„informația care, în totalitate sau în conexarea exactă a elementelor acesteia, nu este ușor accesibilă persoanelor din mediul care se ocupă în mod obișnuit cu acest gen de informație și care dobândește o valoare comercială prin faptul că este secretă, iar deținătorul a luat măsuri rezonabile, ținând seama de circumstanțe, pentru a fi menținută în regim secret”*. Prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează potrivit prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

În plus, precizăm că proceduri similare privind tratamentul informațiilor confidențiale sunt utilizate și de alte autorități naționale de reglementare din alte state membre, precum și de Comisia Europeană.

În aceste condiții, pentru a se evita extinderea în mod artificial a sferei informațiilor cu caracter de secret comercial, fără a justifica acest lucru, precum încadrarea ca secrete comerciale a unor informații care sunt de fapt făcute publice chiar de către furnizorii respectivi, ANCOM apreciază necesară menținerea dispozițiilor cuprinse la punctele 3.15.2 și 3.15.3 din proiectul de decizie. Astfel, în cazul în care anumite informații din cele transmise sunt considerate de respectivul furnizor ca reprezentând „secret comercial”, acesta trebuie să motiveze acest lucru, dovedind că respectiva informație nu este cunoscută sau accesibilă în mod curent publicului și că păstrarea secretului conferă informației o valoare comercială, deoarece secretul comercial este protejat doar în măsura în care sunt îndeplinite condițiile de la art. 11 lit. b) din Legea nr. 11/1991. În urma transmiterii informațiilor, ANCOM analizează caracterul confidențial al acestora și stabilește dacă pot fi încadrate în una din categoriile prevăzute la art. 12 din Legea nr. 544/2001. În cazul în care se încadrează în una din aceste categorii, informația respectivă va fi considerată secret de serviciu, aplicându-i-se regimul corespunzător. Dacă ANCOM apreciază că informațiile transmise nu se încadrează în categoriile exceptate de la accesul liber al publicului și dorește să divulge sau să publice aceste informații în exercitarea atribuțiilor sale, îl va informa pe furnizor cu privire la aceste aspecte, motivând totodată de ce consideră că informațiile transmise nu sunt considerate confidențiale.

12. Respectarea anumitor dispoziții legale „în limita posibilităților tehnice și operaționale” de care dispune furnizorul

Prin diferite acte normative în vigoare, precum Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile

utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 160/2008, Decizia președintelui ANC nr. 1023/2008 privind realizarea comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență au fost stabilite anumite obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice, după caz a furnizorilor de rețele sau servicii de telefonie destinate publicului, având ca obiect garantarea securității serviciului și a rețelei, identificarea rețelei apelante, interceptarea comunicațiilor, în condițiile legii, furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice în situații deosebite.

În conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, obligațiile prevăzute mai sus au fost reținute, cu caracter de principiu și în proiectul Autorizației generale, care trebuie să reglementeze principalele drepturi și obligații ale furnizorilor. În aceste condiții, având în vedere dispozițiile art. 12 lit. a) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile din proiectul deciziei trebuie corelate cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, indicate mai sus, cu care se află în conexiune. Astfel, dacă norma superioară nu permite derogări, nici norma subsecventă nu le poate permite. Mai mult, odată cu evoluția tehnologiilor, cazurile în care îndeplinirea anumitor obligații nu pot fi îndeplinite din motive exclusiv tehnice s-au restrâns, nefiind necesară introducerea unor dispoziții care să stabilească derogări.

13. Interceptarea comunicațiilor

Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr.79/2002, „Art.5. – (1) ANCOM elaborează și actualizează autorizația generală pentru tipurile de rețele și de servicii, prin care stabilește condițiile în care acestea pot fi furnizate, determinând astfel drepturile și obligațiile care revin furnizorilor fiecărui tip de rețea sau de serviciu.

(2) Condițiile stabilite potrivit alin.(1) vor fi obiectiv justificate în raport cu tipul de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente. Ele pot viza:

[...]

k) interceptarea legală a comunicațiilor, inclusiv suportarea de către furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice a costurilor aferente, și asigurarea confidențialității prin sisteme proprii, acreditate în condițiile actelor normative în vigoare [...].”

Potrivit pct.3.8.1 din Anexa nr.1 la proiectul deciziei, furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice au obligația de a permite interceptarea legală a comunicațiilor și de a suporta costurile aferente interfeței pentru interceptare, în condițiile legii.

O eventuală circumstanțiere a obligațiilor furnizorilor „în măsura în care aceștia dispun de posibilitățile tehnice și operaționale necesare” ar putea conduce la refuzul implementării, în anumite cazuri, a funcției de interceptare legală a comunicațiilor și, prin urmare, la imposibilitatea asigurării unui cadru legislativ coerent în materie de interceptare legală a comunicațiilor, inclusiv în cazuri în care este pusă în discuție siguranța națională. De asemenea, disponibilitatea unor mijloace tehnice sau operaționale, așa cum este formulată propunerea transmisă, pare a fi mai curând o problemă de disponibilitate economică, decât de imposibilitate tehnică. Cu caracter general, respectarea anumitor obligații presupune anumite costuri pentru un furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice. Aceste costuri sunt recuperate din serviciile furnizate utilizatorilor finali. Prin urmare, furnizorul respectiv trebuie să ia măsurile

necesare pentru a asigura mijloacele tehnice și operaționale pentru a-și îndeplini obligațiile legale.

Similar, din prevederile pct. 3.8.2 din aceeași anexă rezultă obligația furnizorului de asigurare a confidențialității operațiunilor de interceptare, impusă în baza prevederilor art. 5 alin. (2) lit. k) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002.

Și în acest caz, considerăm că o posibilă circumstanțiere a obligațiilor furnizorilor în sensul respectării acestor obligații „în măsura în care aceștia dispun de posibilitățile tehnice și operaționale necesare” este de natură să creeze neclaritate în sensul apariției unor situații în care furnizorul nu și-ar respecta această obligație, deși nu există o imposibilitate tehnică.

Având în vedere imposibilitatea condiționării implementării interceptării legale a comunicațiilor de eventuale limitări ale *posibilităților tehnice* ale furnizorului, modificarea propusă la pct. 3.8.3 referitoare la informarea autorităților cu privire la posibilitățile tehnice de care dispune furnizorul **nu** poate fi admisă.

ANCOM subliniază încă o dată că furnizorii au obligația de a lua măsurile necesare pentru asigurarea interceptării legale a comunicațiilor și asigurarea confidențialității interceptării în toate cazurile și scenariile de furnizare a serviciului. Astfel, pentru asigurarea unui cadru coerent de implementare a funcției de interceptare legală a comunicațiilor, furnizarea serviciului este condiționată de posibilitatea implementării măsurilor menționate, furnizorul trebuind astfel să se asigure că poate implementa obligația de interceptare legală a comunicațiilor și de a asigura confidențialitatea interceptării înainte de începerea furnizării serviciului.

În ceea ce privește pct. 3.8.4-3.8.6 din Anexa nr.1, acestea au fost introduse în Autorizația generală prin Decizia președintelui ANRCTI nr.258/2008 privind completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1333/2003 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, care transpune Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării din data de 25 martie 2008 (HCSAT din 25.03.2008) privind completarea, în regim de urgență, a condițiilor tehnice de interceptare legală a comunicațiilor stabilite prin regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice.

Modificările propuse a fi operate cu privire la enunțurile acestor articole, fără a fi în vreun fel justificate de către furnizori, ar conduce la o transpunerea incorectă sau incompletă a măsurilor dispuse de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

14. Înlocuirea în proiect a termenului „zile”cu „zile lucrătoare”

Conform art. 12 din Legea nr. 24/2000, „*Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care :*

a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune;

b) proiectul de act normativ, întocmit pe baza unui act de nivel superior, nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni principiilor și dispozițiilor acestuia (...)”

Față de aceste dispoziții legale, precizăm faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 reprezintă cadrul general de reglementare a comunicațiilor, iar în capitolul II al acesteia „*Autorizarea furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice*” se face referire la „zile”, și nu la „zile lucrătoare” (ex: art. 4 alin. (5) „*orice modificare a datelor (...) trebuie să fie notificată ANCOM în termen de 10 zile*”).

15. Condițiile tehnice și de compatibilitate electromagnetică impuse rețelelor

Unele dintre observațiile primite în perioada de consultare publică au privit condițiile tehnice și de compatibilitate electromagnetică a rețelelor de comunicații electronice destinate retransmisiei serviciilor de programe audiovizuale și/sau pentru servicii de transmisiuni de date și acces la internet.

Elementul definitoriu pentru un asemenea demers al ANCOM îl constituie, pe de o parte, numărul mare de reclamații ce au ca factor comun interferențele produse în banda de frecvențe radio 410-415/420-425 MHz, interferențe ce sunt cauzate de imperfecțiuni ale rețelelor de comunicații electronice destinate retransmisiei serviciilor de programe audiovizuale (rețele CATV), rețele ce sunt utilizate în acest moment și pentru servicii de transmisiuni de date și acces la internet.

Având în vedere numărul considerabil de perturbații ale serviciilor de comunicații electronice ce aparțin titularului drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în banda de frecvențe 410-415/420-425 MHz (drepturi acordate la nivel național în urma unei proceduri de selecție) și întrucât cauzele acestor radiații perturbatoare se pot identifica în urma măsurătorilor punctiforme a situației pe teren, iar situația unei rețele CATV este evolutivă (oricând pot apărea mici defecțiuni ale unei rețele care să conducă la nerespectarea parametrului „Limitele radiațiilor perturbatoare în gama de frecvențe 5 MHz – 862 MHz”), s-a constatat incompatibilitatea electromagnetică între utilizarea canalelor S34 și S35 pentru retransmisia serviciilor de programe audiovizuale pe segmentele/tronsoanele de cablu coaxial și utilizarea spectrului de frecvențe în eter. Acesta este de altfel și motivul pentru care condițiile tehnice și de compatibilitate electromagnetică se răsfrâng în principal asupra rețelelor de comunicații electronice construite integral sau parțial din cablu coaxial.

Pe de altă parte, în ecuație este de ținut cont și de faptul că odată cu modificările legislative intervenite la Legea nr. 504/2002 a audiovizualului, cu modificările și completările ulterioare, în vederea înlăturării unei etape administrative suplimentare ce era parcursă de către furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate retransmisiei serviciilor de programe audiovizuale a fost eliminată obligativitatea obținerii autorizației tehnice de funcționare pentru rețelele CATV. În aceste condiții, dat fiind și problemele identificate mai sus, autoritatea de reglementare consideră că modul de clarificare a problemei identificate este optim.

16. Obligația de comunicare a localităților în care se furnizează rețele publice de comunicații electronice prin cablu

În cadrul proiectului de decizie supus consultării publice una dintre propunerile ANCOM a privit obligația de comunicare a extinderii rețelelor de comunicații electronice destinate retransmisiei serviciilor de programe audiovizuale și la alte localități decât acelea pentru care au fost eliberate, până la un anumit moment, autorizațiile tehnice de funcționare. Scopul principal al reglementării propuse constă în eficientizarea acțiunilor de control ale autorității de reglementare.

Dat fiind observațiile primite în perioada de consultare publică, precum și pentru păstrarea nealterată a scopului principal urmărit (eficientizarea acțiunilor de control a ANCOM), autoritatea de reglementare a considerat că obligația va trebui să se răsfrângă asupra modificărilor (extinderilor sau restrângerilor ariei de acoperire), inclusiv la nivel de servicii, ce privesc rețelele publice de comunicații electronice la punct fix pe suport fizic (perechi metalice torsadate, cablu coaxial, cablu UTP/FTP, fibră optică).

Motivul pentru care această obligație nu revine și titularilor de licențe de utilizare a frecvențelor radio poate fi identificat cu ușurință în cadrul legislației secundare din materie, legislație care face referire la obținerea, pe lângă licență, și a autorizației de asignare (act administrativ prin care se asignează frecvențe radio/benzi de frecvențe radio la nivel de amplasament). În aceste condiții, apare ca fiind contraproductiv ca titularii licențelor de utilizare a frecvențelor radio să comunice o serie de modificări pe care ANCOM deja le cunoaște.

Obligația de a informa ANCOM cu privire la localitățile acoperite va fi o obligație de raportare semestrială. Furnizorii vor putea utiliza un format standard de raportare, inclusiv prin utilizarea unei viitoare aplicații disponibile pe pagina de internet a Autorității.

17. Disponibilitatea ofertelor/programele zonale pilot lansate de furnizori

ANCOM precizează că, în conformitate cu prevederile proiectului de decizie supus consultării publice, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au posibilitatea de a refuza accesul utilizatorilor finali la serviciul de comunicații electronice în cazul prezentării unei motivații justificate. Astfel, niciuna dintre prevederile proiectului de decizie nu poate fi invocată pentru a limita libertatea comercială a furnizorilor de a promova oferte regionale, în funcție de propriile interese. În condițiile în care aceste oferte sunt disponibile doar utilizatorilor finali din anumite zone, considerăm că furnizorul nu poate fi constrâns să le facă disponibile și în alte zone. Prin urmare, considerăm că nu este necesară completarea propusă.

18. Condițiile tehnice ale furnizării rețelelor vs. standarde de calitate și informarea persoanelor interesate

Dispozițiile pct. 3.19.1 din Anexa nr. 1 impun furnizorilor obligația de a prezenta persoanelor interesate lista standardelor tehnice aplicate pentru operarea rețelelor, lista interfețelor de interconectare utilizate și lista interfețelor de acces la rețea a utilizatorilor finali. Aceste date tehnice sunt necesare potențialilor clienți la nivelul pieței de gros pentru a evalua oferta de servicii și a-și dimensiona propriul plan de afaceri.

Având în vedere faptul că aceste informații, prin natura lor, nu sunt susceptibile să se modifice substanțial, la intervale scurte de timp, astfel încât să necesite un volum constant și semnificativ de muncă, ANCOM nu consideră această obligație ca fiind împovărătoare pentru furnizori astfel încât să fie necesară impunerea unor restricții cu privire la accesibilitatea acestora.

19. Eliminarea avizului necesar pentru obținerea autorizației de construire

Avizul eliberat de ANCOM în vederea obținerii autorizației de construire are rolul protejării sistemului de monitorizare a spectrului de frecvențe radio cu atribuire neguvernamentală gestionat de autoritatea de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice, principalul scop al sistemului amintit constând în punerea în valoare a atribuțiilor și funcțiilor stabilite de legiuitor în sarcina ANCOM.

De remarcat că cerința expresă a legii cu privire la eliberarea avizului aflat în discuție se poate identifica cu ușurință odată cu parcurgerea atentă a art. 10 alin. (2) pct. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

În opinia autorității de reglementare, avizul necesar în vederea obținerii autorizației de construire nu poate și nu trebuie să fie văzut ca o măsură menită să introducă noi bariere în

procesul de extindere a rețelelor de comunicații electronice, ci ca un element absolut necesar în funcție de care este protejat sistemul de monitorizare a spectrului radio gestionat de ANCOM, sistem menit să asigure verificarea îndeplinirii obligațiilor ce revin operatorilor ce utilizează frecvențele radio, obligații prevăzute în documentele de autorizare sau în legislația de specialitate din domeniu. Mai mult, prevederea legală invocată mai sus nu reprezintă un element de noutate reținut pentru prima dată în cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009, dimpotrivă, iar din punctul de vedere al reglementărilor internaționale ANCOM se raportează la Recomandarea ITU-R SM.575-1 din 2007 și Spectrum Monitoring Handbook.

Elementul ce credem că aduce predictibilitate și claritate în ceea ce privește eliberarea avizului aflat în discuție poate fi identificat în teza a II-a din cadrul punctului 3.5.2. din proiectul de decizie supus consultării publice, text potrivit căruia „*Lista localităților în cazul cărora pentru obținerea autorizației de construire a pilonilor și clădirilor este necesar acest aviz se publică pe pagina de internet a ANCOM*”. În atare condiții, având în vedere precizările de mai sus, ANCOM nu poate fi de acord cu observațiile primite motiv pentru care textul propus va rămâne nemodificat.

20. Eliminarea cerinței „de a lua toate măsurile în vederea limitării expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice”

Unele dintre observațiile primite în perioada de consultare publică au privit inițiativa ANCOM de a introduce în cadrul regimului de autorizare generală a unor prevederi care să se refere la limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice.

Față de observațiile primite, autoritatea de reglementare consideră că pentru soluționarea eficientă a problemei aflată în analiză, tema centrală care trebuie avută în vedere privește sănătatea publică.

La nivelul Uniunii Europene, normele ce reglementează expunerea publicului la efectele câmpurilor electromagnetice sunt stabilite în Recomandarea Consiliului din 12 iulie 1999 referitoare la limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice de la 0 Hz la 300 GHz (norme ce urmează cu exactitate standardele propuse de Comisia internațională pentru protecția împotriva radiațiilor neionizante - ICNIRP - organizație neguvernamentală recunoscută oficial de Organizația Mondială a Sănătății, entitate ce evaluează rezultatele științifice din întreaga lume), recomandare ce a fost transpusă în legislația națională prin Ordinul Ministrului Sănătății Publice nr. 1193/2006 pentru aprobarea Normelor privind limitarea expunerii populației în general la câmpuri electromagnetice de la 0 Hz la 300 GHz, act normativ care a abrogat Ordinul Ministrului Sănătății și Familiei nr. 1007/2002.

Având în vedere tema centrală ce trebuie urmărită în raport de subiectul analizat, în vederea evitării creării unor confuzii în ceea ce privește activitatea de control, respectiv sancționare contravențională a încălcării normelor prevăzute în Ordinul Ministrului Sănătății Publice nr. 1193/2006, autoritatea de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice este de părere că legislația din domeniul sănătății publice este cea care trebuie să prevaleze, acesta fiind de altfel și motivul pentru care ANCOM a eliminat din cadrul proiectului de decizie supus consultării publice textul pe marginea căruia au fost primite observații.

21. Furnizarea rețelelor și serviciilor în situații deosebite

În ceea ce privește eliminarea obligației furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului de a asigura neîntrerupt posibilitatea efectuării de apeluri către serviciul de urgență 112, considerăm că această obligație rezultă din coroborarea art. 22 alin. (2) din Legea nr.

304/2003 cu cele ale art. 14 și 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 și ale Deciziei președintelui ANC nr. 1.023/2008.

De asemenea, această obligație este prevăzută în mod expres și de dispozițiile art. 23 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal), modificată prin Directiva 2009/136/CE. Cu toate acestea, impunerea acestei obligații nu presupune dimensionarea capacității rețelei în funcție creșterile anormale ale volumului de trafic prelucrat, în perioade scurte de timp, ci implementarea unor proceduri eficiente de management al apelurilor de urgență, care să asigure tratamentul cu prioritate al acestor apeluri. Cazurile în care este necesară activarea acestor proceduri trebuie clar definite, eventual în funcție de gravitate, iar procedurile aplicabile trebuie să fie corespunzătoare cazului identificat. Astfel, în urma identificării unuia dintre cazurile de urgență definite, la nivel local sau la nivel național, un furnizor de rețele publice de telefonie poate implementa mecanisme specifice de tratare cu prioritate a apelurilor de urgență, la nivel local sau la nivel național, asigurându-se un răspuns adecvat situației de urgență.

22. Determinarea tarifului de monitorizare anual pe baza cifrei de afaceri ori a veniturilor obținute exclusiv din activități de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice

Stabilirea posibilității furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice de a opta între cifra de afaceri și veniturile obținute exclusiv din activități de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în vederea calculării tarifului de monitorizare datorat ANCOM, s-a realizat prin intermediul dispozițiilor art. 48¹ și art. 48⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002. Potrivit dispozițiilor art. 48⁵ alin. (2) din acest act normativ, în vederea determinării tarifului de monitorizare în funcție de veniturile obținute exclusiv din activități de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice, *„furnizorii sunt obligați să țină contabilitate în mod distinct în ceea ce privește veniturile obținute din activitățile de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice (...) Certificarea acestor venituri se va realiza de un auditor independent autorizat potrivit legii, în condițiile stabilite de ANCOM.”* Mai mult, prin Decizia președintelui ANRCTI nr. 2892/2007 privind procedura de determinare a anumitor obligații financiare ale furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice și ale furnizorilor de servicii poștale către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației se stabilesc detaliat condițiile care trebuie îndeplinite de furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice, astfel încât tariful de monitorizare datorat să fie determinat în funcție de o altă bază de calcul decât cifra de afaceri

În ceea ce privește publicarea de către ANCOM a bugetului de venituri și cheltuieli, precizăm faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 544/2001, Autoritatea publică pe pagina sa de internet atâta bugetul de venituri și cheltuieli, aprobat prin hotărâre a Parlamentului, cât și sursele de finanțare și bilanțul contabil.

23. Riscul de încălcare a securității rețelei

Obligațiile prevăzute la pct. 3.7.1. și 3.7.2. din Anexa nr.1 la proiectul deciziei au avut în vedere dispozițiile art. 3 din Legea nr.506/2004. Conform acestor dispoziții, **„Art.3. – (1) Furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului are obligația de a lua toate**

măsurile tehnice și organizatorice adecvate în vederea garantării securității serviciului. În ceea ce privește securitatea rețelei, dacă este necesar, furnizorul serviciului de comunicații electronice va lua măsurile de securitate respective împreună cu furnizorul rețelei publice de comunicații electronice. Măsurile adoptate trebuie să garanteze un nivel de securitate proporțional cu riscul existent, având în vedere posibilitățile tehnice de ultimă oră și costurile implementării acestor măsuri.

(2) Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, stabilește condițiile în care furnizorii trebuie să își îndeplinească obligația prevăzută la alin. (1).

(3) În cazul existenței unui risc determinat de încălcarea a securității rețelei, furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului este obligat:

a) să informeze abonații asupra existenței acestui risc, precum și asupra posibilelor consecințe ce decurg;

b) să informeze abonații asupra posibilităților de remediere;

c) să informeze abonații asupra costurilor probabile privind înlăturarea riscului."

Mai mult, asigurarea securității serviciului și a rețelei de comunicații electronice nu este o sarcină facultativă a furnizorului și nici nu poate fi privită ca un exercițiu singular, ci e un proces continuu de punere în aplicare, revizuire și actualizare, furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice trebuind să adopte măsuri de protejare a integrității și securității acestora conform riscurilor evaluate, luând în considerare progresele științifice de la momentul respectiv.

În plus, prin Directiva 2009/140/CE, au fost introduse noi dispoziții privind asigurarea securității rețelelor și informarea utilizatorilor cu privire la riscurile de securitate.

Totuși, ANCOM este de acord cu includerea sintagmei „costuri estimative”, având în vedere că dispozițiile Legii nr.506/2004 fac referire la „costurile probabile privind înlăturarea riscurilor”.

24. Utilizarea în proiectul de decizie a unor dispoziții legale ce se regăsesc în alte acte normative din domeniul comunicațiilor electronice

Potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, ANCOM elaborează și actualizează autorizația generală pentru tipurile de rețele și de servicii, prin care stabilește condițiile în care acestea pot fi furnizate, respectiv drepturile și obligațiile ce revin furnizorilor fiecărui tip de rețea sau de serviciu, printre aceste condiții numărându-se și cele privind protecția consumatorului. Având în vedere faptul că anumite aspecte din domeniul protecției consumatorului, precum forma contractelor, regimul facturilor detaliate, informarea utilizatorilor, etc. sunt detaliate în alte acte normative din domeniul comunicațiilor electronice, ANCOM a apreciat oportună includerea, cu caracter de principiu, în proiectul Autorizației generale, a unor dispoziții generice privind respectivele reglementări specifice (ex: prevederile legale care au fost avute în vedere la redactarea pct.3.14.2. sunt conforme cu dispozițiile art.6 din Legea nr. 506/2004 coroborate cu prevederile art.10 din Legea nr.304/2003).